

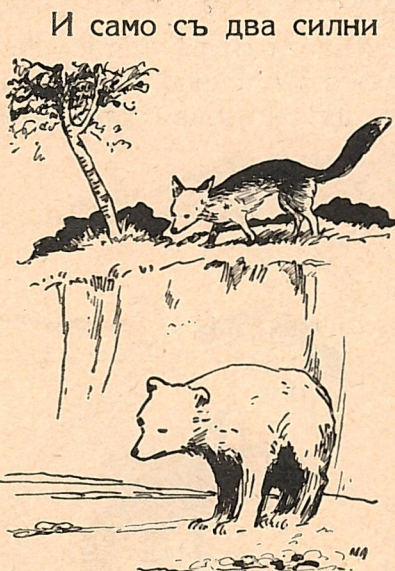

— Тръбва да почакашъ още малко, за да позатлъстѣя,

— А какъ ще затлъстѣешъ?

— Като изямъ една-две патици. Горѣ край блатото се разхождагъ цѣли ята гостни патици. Изправи се до стената, за да стѣпя върху плещитѣ ти. После отъ тамъ ще се изкача горѣ. Тихичко следъ това ще се приближа до патицитѣ и хубаво ще си похапна. И колко голѣма и тлъста ще стана! Да ядешъ, царице, и да поменувашъ!

Пригълътнала лакомо мечката и направила всичко, каквото поискала лисицата.

И само съ два силни скока лисицата се намѣрила на свобода... Като вихъръ полетяла тя изъ гората, разшетала се и си хванала хубава плячка. Нахранила се, поотдъхнала си и чакъ следъ два дни си спомнила за мечката.

Отишла тя до дълбокия ровъ и погледнала надолу. Мечката, гладна и безсилна, лежала на дъното.

Но, като видѣла лисицата, бързо скочила.

— Много се забави, кумице!... Едвамъ търпя вече. Хайде скачай!

— Ха... ха... ха... разнесълъ се смѣхътъ на лисицата... Азъ дойдохъ, бабо мецо, да ти кажа, че ти не си никаква царица, а една голѣма глупачка.

И друго дойдохъ да ти кажа: — Когато се срѣцнемъ други пжтъ, не ме оставяй да отивамъ за патици...

Тѣй казала лисицата и, като блъснала единъ камъкъ въ рова, изчезнала въ гората.

Вл. Русалиевъ